

Formanden: Da dette er et formelt Punkt, skal jeg bede den ærede Rigsdagsmand lidt nærmere at ville udvikle sin Mening. Naar begge Forslagene blive tagne tilbage, bliver jo kun Udvalgets Forslag tilbage til Bøtering.

Sfcherning: Ja, naturligtvis, men til 3die Behandling kan man jo da foreslaae Summen forhøjet; men saaledes, som det nu foreligger, vil, ifald Underændringsforslaget bliver forkastet, det først stillede Forslag blive tilbage, og det bliver da meget vanskeligt at afstemme derover.

Formanden: Der er aldeles ingen Vanskelighed tilføede. Hvis man deler den ærede Rigsdagsmands Anskuelse, behøver man blot at stemme for det Forslag, som først kommer under Afstemning.

Sfcherning: Men, dersom der nu ikke er det tilstrækkelige Antal, som deler min Mening, saa nødes jo vi Andre til at stemme mod det andet Forslag, hvilket er ubehageligt, da Personer ere indbefattede derunder, og endnu ubehageligere er det at stemme for det.

Cultusministeren: Naar Underændringsforslaget falder, er det jo altid et Spørgsmaal, om det oprindelige bliver fastholdt, eller om det ikke bliver taget tilbage.

David: Jeg er ingen Elsker af at komme ind paa Personlighedens Gebeet; men jeg frygter heller ikke saameget derfor, som Andre her i Salen synes at gjøre det, hvad der virkelig fra en vis Side har forundret mig, da det fra den selsamme Side tidligere under Pensionslovens Behandling blev paastaet, at man skulde debattere om enhver Enkeltts Berettigelse til Pension (Hør!). Talen er her, og kan ikke være om Andet end om at tilstaae visse bestemte Personer en bestandig Understøttelse, og jeg behøver ikke at gaae tilbage til at vise Nødvendigheden af at udtale, at det er om bestemte Personer, her handles, efterat den ærede Cultusminister har gjort det saa klart, at det ifølge Forhandlingerne ifjor af Finantsloven ikke gaaer an at lade Nogen gaae over til for bestandigt at nyde Understøttelse af Statskassen, uden ifølge en Lov. Idet jeg derfor erklærer, at jeg stemmer for Underændringsforslaget, skal jeg gaae ind paa Personlighederne, som det er nødvendigt at

faste Blikket paa ved at erklære sig for dette Forslag. Der handles om livsvarigt at tilstaae en Digter den Understøttelse, som han i en Række af Aar temporairt har nydt — en Digter, hvis poetiske Arbejder altid ville blive regnede til de bedre i den danske Poesie, en Digter, som tidligere vidste at træffe den nationale Streng og at skildre de danske jævne Sæder med Sandhed og Skjønhed; at en saadan Digter, der ved de Arbejder, som han i en Række af Aar har skænket os, har vidst at opløste Sindet og glæde det danske Hjerte, nu, da Alderen begynder ogsaa at nærme sig for ham, erholder som en bestandig Understøttelse, hvad Statskassen allerede i flere Aar temporairt har tilstaaet ham, synes mig en værdig Maade at belønne ham paa. Endvidere handles der om at forsøge den midlertidige eller temporaire Understøttelse, som to andre Digtere have nydt til et større Beløb, nemlig til 1,000 Rbd. for hver, og at bestemme, at denne Understøttelse skal være livsvarig. Talen er her om to Digtere, der uomvistelig indtage en høj Plads blandt de danske Digtere — to Digtere, hvis tidligere Studier og hvis øvrige Forhold ikke kunne hæve dem over de mindre heldige Aar, i hvilke Digtere ikke kunne arbejde med Lyft (Hør!). Jeg stemmer derfor af mit fulde Hjerte for en saadan Understøttelse til disse to Mænd, og jeg spørger ikke, om der ikke i Landet skulde findes enten andre Bidskabsmænd eller andre Digtere, der i samme Grad kunne være værdige til en lignende Belønning. Jeg vilde ønske, at man kunde sige det om ret Mange; men, hvor stort eller lille deres Antal er, som kunde have samme eller større Krav paa en saadan Erkjendelse fra Nationens Side, vil jeg i ethvert Fald haabe, at den ærede Cultusminister i det kommende Aar vil henlede Thingets Opmærksomhed paa disse Mænd (Hør!), og jeg skal være ligesaa redebon til at stemme for en aarlig bestandig Understøttelse til Saadanne, som jeg er redebon til at stemme for de allerede nævnte; thi jeg troer, at det er Nationens Pligt at erkjende Fortjenstligheden overalt og at vise, at man agter Kunst og Bidskab for dens dybe og indgribende Indflydelse paa Nationens hele Liv. Det har